

**EMEKLİ VAİZ AHMET YILMAZ
VE BİR İCAZET ÖRNEĞİ**

Yrd. Doç Dr. Ali YILMAZ*

Anahtar Kelimeler: Sivas, Âlim, Vaiz Ahmet Yılmaz, İcazet.

ÖZET

Ahmet Yılmaz 1914 yılında Erzurum'da doğdu. Babası Hafız Ali Efendi, annesi Arife Hanımdır. Medrese eğitimini Erzurum'da tamamlayarak hocası Sakıp Efendi'den İcazet aldı. 1956 yılında Sivas'ta göreve başladı. 1971 yılında emekli oldu. Şu anda hayatta ve 92 yaşındadır.

Retired Preacher Ahmad Yılmaz and Sample of Autharization

Key Words: Sivas, Scholar, Preacher Ahmad Yılmaz, Authorization.

Abstract

Ahmet Yılmaz was born in Erzurum in 1914. His father name is Hafız Ali Efendi and his mother name is Arife Hanım. He was completed his medrese (madrasah, theological school) education and taked İcazetname (certificate of permission) from his teacher Sakıp Efendi. He started his official work in Sivas in 1956. Now he is living and he is 92 years old.

HAYATI

Erzurum'un Ilıca ilçesine bağlı Tebrizcik köyünde rumi 1330, miladi 1914 yılında dünyaya geldi. Babası Hafız Ali Efendi, annesi ise Arife Hanımdır. Hafız Ali Efendi Erzurum'un yetiştirdiği ender hafızlardan birisidir. Hafızası öylesine güçlüymüş ki, Kuran'ı Kerim'den bir ayet sorulduğunda anında, nerede ve kaç kez geçtiğini hemen söyleyebilirmiş. Onu görenler Kuran'ı Kerim'i beş saat içerisinde ezbere olarak defalarca hatmettiğini anlatırlar. Ahmet Efendi, kardeşi Hafız Abdullah Efendi ve Selahattin Yılmaz Hafız Ali Efendi'den hafızlık yapmışlardır. Bunun yanında ailesi dışından da pek çok kişi ondan hafızlık yapmıştır.

Ahmet Yılmaz, beş yaşında dedesi Molla Muhammed'den Kuran'ı Kerim'i hatmedip, yedi yaşında iken babası Hafız Ali Efendi'den hafızlık yapmaya başlamıştır. Dokuz yaşında hafızlığını tamamlamış. Hafızlığını

* Cumhuriyet Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Öğretim Üyesi.

bitirdikten sonra yine babasından tecvit ve kıraat dersleri almıştır. O dönemlerde köyde okul olmadığı için annesinin amcası Talat Bey'den Arap harfleriyle okuma yazmayı, daha sonra 1936 yılında yine Talat Bey'den bugün kullandığımız Latin harflerini öğrendi.

Kendisinin anlattığına göre 1936 yılında 22-23 yaşlarında iken, okuyup anlayabileceği bir kitap var mı, diye babasının kitaplarını karıştırırken bazı Türkçe kitaplar ve "Sarf Cümlesi"ni bulmuştur. Yine kendi ifadesi ile Emsile bölümünde gördüğü bir kısmı Türkçe bir kısmı Arapça yazılardan bir şey anlamamış. Babasına götürerek bunun ne olduğunu sormuş. Babası da "İlim sahipleri, ilme bu kitaptan başlar okur ve hoca olur." demiştir. Kendisi de "Öyleyse ben de okurum" diyerek babasından Emsile'yi okumaya başlamış, gece-gündüz çalışarak onu bir haftada ezberlemiştir. Öğrenmeye o kadar çok istekli imiş ki bir ara Mustafa Karahisarî'nin *Ahteri-i Kebir*'ni ezberlemeyi bile düşünmüştü. Emsile'yi bitirince babası onu başka bir köyde imam olan ve aynı zamanda bacanağı olan Hafız Hamdi Efendi'ye göndereceğini ve okumaya orada devam etmesini söyledi. Kendisi bu konuda şunları söylemektedir: "Mevsim kış idi. Hafız Hamdi Efendi at kızağı ile bizim köye geldi, giderken de beni beraberinde götürdü. O sene Sarf Cümlesi'ni hocamın oğulları Muhammed ve Ahmet Efendilerle birlikte okudum. İkinci sene Nahiv'den Avamil ve Mu'ribini okudum. Üçüncü sene İzhar ve Mu'ribini ve yanı sıra Halebî Sağir'i okudum." İlk hocası bu zatı muhteremdir. Her ne kadar bir köy imamı ise de kendisi bütün akli ve nakli ilimlerle mücehhez bir zat imiş. Dördüncü sene yani 1938-39 de hoca efendi başka bir köye imam gittiği için o da Erzurum'a gitti. Orada Yetim Hoca Medresesi'nin müderrisi ve Erzurum Merkez Vaizlerinden Maksut Efendi'den Nahiv'den Kâfiye ve yanı sıra da Halebî Sağir'i okudu, ayrıca çok güzel yazısı olduğu için Maksut Efendi'den yazı meşki dersi de almıştır.

Köyde çiftçilikle uğraştıkları için belirtilen yıllarda sadece kış mevsiminde üç-dört ay okuyabiliyordu. Senenin geri kalanını köyde çalışarak geçiriyordu.

1939 yılında vatani görevini ifa etmek üzere askere gider. Üç yıl askerlikten sonra 1942 yılında terhis olur. Döndüğünde askere gitmeden önce ders aldığı hocası Maksut Efendi'nin vefat ettiğini öğrendi. O dönemde Hafız Hamdi Efendi'den Molla Cami okumaya başladı ama bitiremedi. 1944 yılında Erzurum'da ders okumaya karar verdiği sırada babasına kimden ders okuyacağını sorduğunda babası şöyle demiştir: "Sen askerde iken Maksut ve Muhammed Sakıp Efendilerin bulunduğu mecliste ben de bulundum, senden bahsolundu. Maksut Efendi buyurdular ki; "Ahmet okur ama benim ömrüm onu okutmaya kâfi gelmez" ve müteakiben Sakıp Efendinin yüzüne baktı. Senin okumanı ona ısmarladığını anladım. Git Sakıp Efendi'den oku."

Bu konuşma üzerine Erzurum'a gidip Sakıp Efendi ile görüştü. Hemen derse başlayıp, Molla Camii'nin kalan kısmını bitirmiştir. Ardından Farsça, Mantık, Münazara, Belâgat, Hadis, Fıkıh, Feraiz, Hadis Usulü, Fıkıh Usulü Kelâm ve Tefsir okumuştur. Yine kendi ifadesine göre Kelâm dersini hem Matürîdî, hem de Eş'arî mezheplerine göre okumuş ve 1952 yılında Muhammed Sakıp Efendi'den İcazet almıştır.

Medrese usulünde öğrenci, hocasından tüm dersleri aldıktan sonra İcazet isterdi, hoca öğrenciye kendiliğinden İcazeti vermezdi. Sakıp Efendiden bütün dersleri okuduktan sonra bir gün kendisi, önceden ders müzakere ettirdiği bir arkadaşının İcazet aldığını duydu. Bunun üzerine İcazet istediğini ifade eden bir mektubu hocasının evinin eşliğinden içeriye bıraktı ve İcazetini aldı.

Sakıp Efendiden bir yandan ders alırken diğer yandan da hocasına gelen talebelerin Sarf ve Nahiv derslerini onun emriyle okutur, daha yukarıdaki dersleri de müzakere ettirerek onlara hocalık da yapardı. Bunların yanı sıra Erzurum Merkez Vaizlerinden Hacı Muhammed ve Hafız Ali Efendilerden de Fıkıh okumuştur. Daha sonra da, ömrünün son yıllarını Medine geçiren Hacı Mustafa Efendi'den Mantık ve Feraiz derslerini müzakere ile birlikte Hacı Mustafa Efendi'nin kendi telifi olan Füyuzatu'l-Hakaik adlı Hadis Usulünü okumuştur.

Tahsili sırasında 1949 yılında Erzurum'da bazı camilere İmam-Hatip tayini için yapılan imtihana katılmış ve Erzurum merkez camilerinden Yukarı Hasan Basri Camii'ne İmam-Hatip olarak tayin olmuştur. 1954 yılında Diyanet İşleri Başkanlığına yapılan Müftü ve Vaizlik imtihanına katılarak başarılı olmuş, ama Erzurum'da kadro olmadığı için vazife alamamıştır. 1956 yılında tekrar bu imtihana girip Sivas merkez vaizliğine tayin olunmuştur. Emekli olduğu 1971 yılına kadar Sivas ve Erzurum'da vaizlik ve müftü yardımcılığı yapmıştır. Emekli olduktan sonra öğrenci yetiştirmeye ve camilerde vaaz etmeye devam etmiştir.

İLMİ KİŞİLİĞİ

Sivas'ta ilmi kişiliği ile tanınan Ahmet Efendi, ilim tahsiline 22 yaşında normalden oldukça geç bir yaşta başlamasına rağmen üstün zekâsı ve çalışkanlığı ile kısa ve kısıtlı bir zamanda oldukça hızlı ve başarılı bir ilerleme sağlamış; gerek Erzurum, gerekse Sivas'ta sayılı ilim sahiplerinden birisi olmuştur. Günümüzde de bu özelliğini hâlâ sürdürmektedir.

Döneminde medreselerde âdet olan ve okunması gereken tüm dersleri ve bu derslere ait eserleri gerektiği şekilde okuyan ve bu dersleri

okutmaya da kadir olan Ahmet Efendi, *dersiamdır*. Gerek Erzurum'da ve Sivas'ta görev yaptığı dönemlerde, gerekse emekli olduktan sonra güçlü ilmi kişiliği ve güvenilirliği sayesinde halkın iltifatına mazhar olmuş, sevilmiş ve saygı görmüştür. Günümüzde özellikle fıkıh konularında hemen hemen her gün insanların sorularına muhatap olmakta, 92 yaşında olmasına rağmen elinden geldiğince insanlara tatmin edici cevaplar vermeye gayret etmektedir.

ESERLERİ

1. Çiftçi Ortaklık İlmihali ve Hayvan Hakları (Sivas-1960) 30 sayfadan oluşan eserde ziraatçılık hakkında bilgi, sahih ve fasit ziraat çeşitleri, ziraatçılığın şartları, ziraat mukavelesi ve bozulması, hayvan hakları, hayvan hakları konusunda riayet edilmesi gerekenler ele alınmıştır.

2. Türkiye'de Cuma Namazı Sahih midir?(Ankara-1993) Kitabın ilk bölümünde Cuma Namazı hakkında verilen bilgidен sonra Cuma Namazının farz olmasının, edasının şartları, köy ve şehirlerde Cuma Namazı, Türkiye'de Cuma Namazının sahih olup olmadığı hususuna yer verilmiştir. İkinci bölümde ise Şefaât, Tasavvuf, Kabir Ziyareti, Ehl-i Sünnet İtikadı ve Küfür Lafızları gibi konulara yer verilmiştir. Eser 106 sayfadan oluşmaktadır.

3. Sakal Bıyık Risalesi (Ankara-1993): Eser Pakistanlı âlim ve muhaddis Muhammed Zekeriya Efendi'nin sakal hakkında yazdığı risaleden dilimize tercüme edilmiştir. İki bölümden oluşmaktadır. Eserde sakal ve bıyık ile ilgili bilgiler, Peygamberimizin bu konudaki emirleri, sakala olan itirazlar, sakalı vacip olarak kabul edenlerin delilleri gibi konular ele alınmıştır. Kitap 63 sayfadan oluşmaktadır.

4. Mecmua-ı Ahmediye: Bu eser Sivas'ta göreve başladığı 1956 yılından emekli olduğu 1971 yılına kadar kendisine sorulan fıkhi sorular ve bu sorulara verdiği cevaplardan oluşmaktadır. Kitapta abdest, mesh, zekât, namaz, sadaka-i fitır hac, nikâh, talak, alışveriş, kefalet, vekâlet, kurban istihsan, vasiyet ve diğer fıkıh konularına ait bilgilere tafsilatlı bir şekilde yer verilmiştir. Eserin özelliği soru ve cevap şeklinde bir fetva kitabı olmasıdır. 248 sayfadan oluşan bu eser henüz basılmamıştır.

TALEBELERİ

Ahmet Efendi'den gerek Erzurum'da görev yaptığı sırada, gerekse Sivas'a yerleştikten sonra pek çok kişi ders almıştır. Ders alan bu kişilerin bir kısmı çeşitli sebeplerle bu derslerin tümünü tamamlayamamıştır. Eğitim gereği derslerin tümünü tamamlayıp icazet verdiği öğrencileri şunlardır:

1. Emekli Öğretim Üyesi ve aynı zamanda oğlu olan Selahattin Yılmaz,
2. Emekli müftü Ahmet Akgül,
3. Emekli imam-hatip Hakkı Binici,
4. Emekli imam hatip Tahir Bölükbaşı,
5. Emekli imam hatip Mustafa Orhan'dır.

Ahmet Efendi'ye hocası Sakıp Efendi tarafından verilen İcazetname metnini örnek olarak yazımıza almak istedik. İcazetnamenin metni şu şekildedir:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَبِهِ نَسْتَعِينُ فِي كُلِّ وَقْتٍ وَحِينٍ

الحمد لله الذي جعل صيغ عقولنا صحيحة عن علل اوهاطنا وحلي هيئات نفوسنا سالمة عن ذلل أجسامنا حتى إليه يصعد الكلم الطيب من أفواهنا راسخ الأساس شامخ البناء كشجرة طيبة اصلها ثابت وفرعها في السماء ورفع السماء ذات الأبراج وخفض الأرض ذات الفجاج مرهنا بهما على وجود ذاته مستندا بنظامهما على أحديته والتفرد في صفاته والصلاة والسلام على سيدنا محمد الذي به صارت بحار الحكمة والمهدي تتلاطم أمواجها ورأيت الناس يدخلون في دين الله أفواجا ثم على آله وأصحابه الذين هم أصول الدلالات على أساس الشريعة الغراء وسبل الإشارات إلى فروع الملة الحنفية المسحة السهلة البيضاء ثم على من اقتفاهم بنجوم الإهداء وأعلام الإقتداء من المجتهدين والفقهاء وبعد فلما اشتغل بتحصيل العلوم بتوفيق الله الحلي القيوم أخي في الله أحمد افندي بن حافظ على أفندي مدة مديدة وتعلم واستكمل النسخ المتداولة على رسوم العلماء هذه البلدة فاستجاز عنا لان من دراسات العادات وعادات السادات الإستجازة والإجازة على ما تسلسل فيهما الاساتذة الجهابذة الثقات روح الله تعالى أرواحهم وشرفهم في الجنة بالدرجات العاليات لما قيل الاستناد في يد العالم الرشيد كالسيف الصارم في يد البطل الفريد أو كالسلم يصعد به إلى أوج الكمالات وأقصى درج السعادات ولما فيهما من الرغبة في نشر العلوم الشريفة والفنون المعترية المنيفة ولذلك اختار أخي المزبور هذا النهج القديم والصرط المستقيم وفقه الله تعالى لما يحب ويرضى في كل ما يسعى ورزقه رزقا حسنا من غير كد وعنى وأجزناه لحسن ظننا وطلبنا لمرضاة ربنا لتدريس العلوم ونشرها خالصا لوجه الله تعالى وخدمة للشريعة الغراء الازال شرفها مادامت الدنيا إلى طلبة العلوم بتوفيق الله الحلي القيوم كما هو سنن المخلصين الكاملين وسنن الطالبين المتقدمين ثم إني أوصيه وعامة الطلبة أولا بتقوى الله وطاعته "إن الله مع الذين اتقوا والمذين هم محسنون" وثانيا أن يدعو لنا ولوالدينا ولأساتيدنا ولمن كان في سلسلتنا من العلماء والعظام والفضلاء الفخام بدعاء الخير عقيب الصلوات وسائر أوقات إجابة الدعوات ولتبيين العلماء والمشايع الذين أخذنا العلم منهم لدوام سلسلة الاستناد إلى يوم التناد ومن الله تعالى التوفيق ويده أزمة التحقيق إلى الرشد أجازنا العالم المحقق والفقهاء المدقق وبالأخلاق الحميدة متخلق المداوم لنصح العباد الخاشي الباكي من عذاب يوم التناد

المواضع الوقور المتجنب عن العجب والغرور المرحوم المغفور استاذ الكل مصطفى يَتِيمُ أفندي الشهرزبِيْتِيمِ
 حواجه رحمة الله عليه رحمة واسعة وروح الله وروحه ونور مضجعه وهو أخذ العلوم أولاً من النحرير الفاضل
 والفقير الكامل المرحوم المغفور طورسون أحمد ناطقي أفندي الأرداهاني ثم انتقل إلى العالم الكامل والمحقق
 الناضل السيد عمر فاضل أفندي المفتي في بلدة أرضروم عليه رحمة الله الحى القيوم وقرأ عنده فاستكمل النسخ
 المتداولة وأخذ الإجازة عنه وهو أخذ الإجازة عن العالم المحقق والنحرير المدقق الحاج أحمد أفندي الشهر
 بمأخروفي أناله الله مطلبه الأخرى كما أجازته الأستاذ المحقق والفاضل المدقق السيد محمد حامد أفندي القرصي
 العريف بواعظ زاده أكرمه الله تعالى بالحسنى وزيادة وهو أخذ الإجازة عن أستاذ الكل في كل العلوم صالح
 أفندي الشهر بصرف زاده أناله الله تعالى الزلفى وزيادة وهو أخذ عن العالم الفاضل المتبحر الكامل اسماعيل
 ثاقب أفندي الترقاني وهو أخذ عن الحير المدقق على الشرواني ابن قطب الدين بن شمس الدين طيب الله ثراهم
 وجعل الجنة مثواهم وهو أخذ عن العارف النحرير ذي الجناحين الشيخ أير سعيد محمد الخادمي قدس الله
 روحه ونور مرقدته وهو أخذ عن العلامة المحقق والنحرير المدقق أحمد القازي آبادي وهو عن محمد التفسيري
 السيواسي وهو عن على الكرواني وهو عن أحمد منجل وهو عن مرزاجان الشيرازي وهو عن جلال الدين
 الدواني وهو عن محي الدين كوشكناري وهو عن الشريف الجرجاني وهو عن مبارك شاه البخاري وهو عن
 قطب الدين الرازي وهو عن الإمام أبو حامد محمد الغزالي وهو عن إمام الحرمين ثم ان المولى المحقق صالح
 أفندي رحمه الله قال وقع لي مسافرة إلى اسلامبول فلما وصلت إلى أماسيه لزم لي زيارة مولانا المحقق ذي
 الجناحين عبد الله وجيه الشهر بشيخزاده أكرمه الله الحسنى وزيادة وتشرفت بشرف مجلسه الشريف وكرامة
 خطابه اللطيف فوعد لي وعدا حسنا بالإجازة فبعد عودتي إليه أنجز وعده فأجاز لي بالإجازة والتدريس للطلبة
 وأوصاني بالقوى والر والطاعة ودعا لي بالخير والبركة وكتب لي سلسلة أساتيده الكرام ومشايخه العظام فقال
 أخذت العلوم والإجازة عن الفاضل المحقق الكامل المدقق محمد أفندي الأماسي الشهر بكاشف وهو أخذ عن
 فريد زمانه نحرير آوانه السيد على أفندي الجرومي مولدا والأماسي مولانا وهو عن مرحوم الشهر بجلب أفندي
 العثمانجي وهو من سيد الزمان المشار إليه بالبنان عين أعيان العلماء على الإطلاق أستاذ الكل بالإتفاق أحمد
 ابن محمد قازابادي عليه رحمة الله الهادي وهو أخذ عن وحيد عصره فريد دهره المولى المرحوم محمد بن
 الأتكرمائي المتوفى حين رجع عن قضاء مكة المكرمة رحمه الله تعالى وهو أخذ الإجازة في الرواية بواسطة الشيخ
 الحاج على عن شيخ الحرمين بل شيخ جميع بلاد المسلمين وخاتم حفاظ المحدثين الشيخ عبد الله بن سالم
 البصري ثم المكي أسكنه الله تعالى فراديس جنانه ورزقه حلل غفرانه ثم إن ذلك مولا المغفور له أخذ بوسائط
 عن الحسين الخليلي وهو قد أخذها عن جمال الدين محمود وهو عن جلال الدواني وهو عن سيد الشريف
 الجرجان عليهم رحمة وأهب الأماني وهو عن الأبرهري وهو عن مبارك شاه وهو عن قطب الدين الرازي
 وهو عن علامة الشيرازي وعن الكاتب الغزويني وهما وهو عن العلامة الشيرازي وهو عن نصير الطوسي وعن
 كاتب القزويني وهما عن الإمام فخر الدين الرازي وهو عن والده وهو عن أبي الطيب بن محمد بن سليمان
 الصعلوكي وهو عن إبراهيم المروزي وهو عن أبي العباس أحمد وهو عن أبي القاسم عثمان وهو عن أبي إبراهيم
 بن إسماعيل وهو عن أبي عبد الله محمد بن إدريس الشافعي وهو عن محمد بن حسن الشيباني وهو عن إمام

الأئمة سراج الملة والأمة أبي حنيفة وهو عن حماد وهو عن إبراهيم النخعي وهو عن علقمة وعن أبي عبد الرحمن ابن الأسود بن زيد وأبي عبد الرحمن ابن عبد الله بن حبيب والأولان عن عبد الله ابن مسعود رضي الله تعالى عنه والثالث عن علي ابن أبي طالب رضي الله تعالى عنه وهما عن خاتم النبيين ورسول رب العالمين صلى الله تعالى عليه وسلم وآله وصحبه وتابعيه أجمعين وهو عن أمين الوحي جبرائيل عليه السلام وهو عن الله رب العالمين جل جلاله وعم نواله ولا إله غيره.

ثم إني أوصي أولاً نفسي وثانياً إياك مع جميع تلاميذتي وأحبتي بما يدور عليه الفوز بسعادة الدارين وأمر به الله تعالى الأنبياء والمرسلين وجميع أممهم من الخواص وكافة المسلمين والتقوى لاسيما غايتها بقوله تعالى "يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله حق تقاته ولا تموتن إلا وأنتم مسلمون"، وقوله تعالى "إن أكرمكم عند الله أتقاكم"، وقوله تعالى "إن الله مع الذين اتقوا والذين هم محسنون" وذلك إنما تحصل بالتخلية والتحلية. فالتخلية تطهير القلب عن جميع الأخلاق الذميمة والحصول الرديعة من الكبر والعجب والحقد والحسد والبخل وغيرها وذلك إنما يتيسر بشئ حبه رأسه كل الخطيئات وأعراضه مفتاح كل السعادات وأما التحلية فاتصاف القلب بالصفات المرضية والأخلاق الحميدة مثل العفة والاستقامة والزهد والخشبة والتواضع والجود والإقتصاد في الفقر والغنا والشفقة على الضعفاء والتوفير للكبراء سنا وكمالاً فغايتها تطهير القلب عما سوى الله تعالى وتخليته وتنويره باستغراق ذكره الموصل إلى وصله تعالى في الدارين وبالجملة مناط هذا الشأن هو التبيعة الكاملة لأفضل خلق الله تعالى عليه والسلام لساننا وجناننا وأركاننا في الديانات والعبادات والمعاملات فعليك الاعتصام بعزائم الكتاب والسنة والاشتغال بالوظائف العلمية نشرها وعملا واحرف ريعان عمرك على إكمال نفسك وعلى العمل بقوله تعالى عليكم أنفسكم وحاسب نفسك كل يوم صباحا ومساءً وتفكر ماجاء في الأثر "من استوى يومه فهو مغبون" وتذكر أيضا ما قيل "من جاوز الأربعين فلم يغلب خيره شره فليتنجز إلى النار" وليكن بضاعة مال دنياك العمل بالحديث القدسي "يا دنيا اخدمني من خدمني وأتبعني من خدمك فإن الله تعالى غيور يجعل عامة عباده عبد الخالص عباده كما يشهده التجربة الصادقة "ويدل عليه قوله تعالى "ومن يتق الله يجعل له مخرجا ويرزقه من حيث لا يحتسب" ومن يتوكل على الله فهو حسبه وليكن معاملك مع الخلق على نهج قوله عليه السلام "أفضل الفضائل أن تصل من قطعك وتعطي من حرمك وتعفو عمن ظلمك فعليك برفق ولين وحلم وبشاشة وتواضع وشفقة ونصح وتحمل على أذية وإساءة من كل أحد وإياك بحالسة السفهاء وصحبتهم وعرض حاجة لديهم وفر من أهل الدنيا فرارك من الأسد ولا تملق لهم لدنياهم ولا تعرض حاجة عليهم واستغن منهم واقصر احتياجك إلى مولاك وصلّى الله على سيدنا ومولانا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين والحمد لله رب العالمين.

وأنا الفقير الحقير المعترف بالعجز والتقصير محمد ثاقب بن المرحوم علي عوّن أفندي عفى الله عنه ولوالديه والأساتيد آمين يا معين قد وقع هذا الأمر الشريف في يوم الخميس وهو يوم الثاني من شهر ذي القعدة في سنة إحدى وسبعين وثلثمائة والفر من له العز والشرف عليه أفضل الصلوات وأكمل التحيات.

SONUÇ

İslamiyet'in ilk sözü "oku" emrinden hareketle kurulan medreseler uzun yıllar boyu İslam Dünyasında eğitim faaliyetine devam etmiş ve buralarda yakın zamana kadar pek çok ilim adamı yetişmiştir. Medreselerde verilen eğitim sayesinde dini ilimler her yönüyle tahsil edilebilmekte ve bu sayede mezun olan kişiler dini ilimlerde otorite olarak kabul edilmekteydi. Verilen bu eğitimin neticesi olarak alınan İcazet'ler de bunu tescil eden belgelerdi. İcazet talebe tarafından hocadan istenir, hoca da bu icazeti verirdi. İcazet verilen kişi eğitimini aldığı ilim dallarında başkalarına hocalık yapma yetkisine sahip olurdu.

İcazette genellikle besmele, peygamberimize hamd ve sena, icazet verilen kişinin adı, icazeti veren hocasından başlayarak peygamberimize ulaşan bir hoca silsilesi, hocanın icazet verdiği öğrencisine nasihatleri ve sonunda da icazeti veren hocanın künyesi, memleketi ve icazetin verildiği tarih yer almaktaydı.